

OPEN ACCESS

Manuscript ID:
TAM-11012026-11256

Volume: 11

Issue: 1

Month: July

Year: 2026

P-ISSN: 2454-3993

E-ISSN: 2582-2810

Received: 09.04.2026

Accepted: 10.06.2026

Published: 01.07.2026

Citation:
Vidhya, K., & Krishnan,
G. (2026). The
Philosophies of Life
Conveyed by Vaali's
"Krishna Vijayam."
*Shanlax International
Journal of Tamil
Research*, 11(1), 69–75.

DOI:
[https://doi.org/10.34293/
tamil.v11i1.11256](https://doi.org/10.34293/tamil.v11i1.11256)

*Corresponding Author:
vidhya.k050596@gmail.
com

This work is licensed
under a Creative
Commons Attribution-
ShareAlike 4.0
International License

The Philosophies of Life Conveyed by Vaali's "Krishna Vijayam"

K. Vidhya

*Ph.D. Research Scholar, Department of Tamil, Faculty of Arts and Science
Meenakshi Academy of Higher Education and Research
(Deemed to be University), Chennai*

<https://orcid.org/0009-0006-8646-4675>

G. Krishnan

*Professor, Department of Tamil, Faculty of Humanities and Science
Meenakshi Academy of Higher Education and Research
(Deemed to be University), Chennai*

<https://orcid.org/0009-0004-4832-6074>

Abstract

Through his work titled Krishna Vijayam, Vaali's command of language is showcased, as this epic has been composed with the poet's distinctive charm of rhyme (edhugai) and alliteration (monai). His enchanting Tamil words render mythological events as vivid pictures before the readers' eyes. The epic Krishna Vijayam, written by the poet Vaali, goes beyond the mythological narrative to present numerous moral principles and guiding lessons essential for human life. This epic emphasizes that one must not remain silent when injustice is committed in life, but must stand up and question it. Through the incidents of slaying Kamsan and destroying demons such as Narakasuran, Vaali has recorded the truth of life that "however powerful evil may be, it will one day surely fall."

Keywords: Vasanakaaviyam, Explanation, Krishna Vijayam, Command of Language, Philosophy of Life, Philosophy through the Five Senses.

References

1. Aaraavamudhan Krishnan, Mahabharathathil Krishnan (Krishna in the Mahabharata), Vanathi Padhippagam, Chennai-17, First Edition, December 2013. Indira Soundhar Rajan, Krishna Jaalam, Thamarai Brothers
2. Media Padhippagam, Chennai-20, First Edition, November 2018.
3. Tamil Bhakthi Ilakkiyam (Tamil Devotional Literature), A.A. Manavalan, Sahitya Akademi Publication, First Edition, Chennai, 2014.
4. Ra. Rajeswari, Krishna Vijayathin Vazhi Kavignar Vaaliyin Mozhiyaalumai (The Poet Vaali's Command of Language through Krishna Vijayam), Sarvadesa Tamil Aayvidhazh (International Tamil Research Journal), Volume - 3, Chennai - 34, March 2021.
5. Vaali, Krishna Vijayam (Part - 1), Vaali Padhippagam, Chennai-17, First Edition, December 2014.

வாலியின் கிருஷ்ண விஜயம் உணர்த்தும் வாழ்வியல் தத்துவங்கள்

கு. வித்யா

முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், தமிழ்த்துறை, கலை மற்றும் அறிவியல்
மீனாட்சி உயர் கல்வி மற்றும் ஆராய்ச்சி நிறுவனம்
(நிகர்நிலைப் பல்கலைக் கழகம்) சென்னை

கோ. கிருஷ்ணன்

பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, மீனாட்சி கலை மற்றும் அறிவியல்
மீனாட்சி உயர் கல்வி மற்றும் ஆராய்ச்சி நிறுவனம்
(நிகர்நிலைப் பல்கலைக் கழகம்) சென்னை

ஆய்வுச் சுருக்கம்

கவிஞர் வாலி எழுதிய கிருஷ்ண விஜயம் காவியம், புராணக் கதையைத் தாண்டி மனித வாழ்வியலுக்குத் தேவையான அறநெறிகளையும், வழிகாட்டுதல்களையும் முன்வைக்கிறது. வாழ்வில் அநீதி இழைக்கப்படும் போது அமைதியாக இருக்காமல், அதைத் தட்டிக்கேட்க வேண்டும் என்பதை இக்காவியம் வலியுறுத்துகிறது. கம்சனை வதம் செய்தல், நரகாசுரன் முதலான அசுரர்களை அழிக்கும் சம்பவங்கள் மூலம், எவ்வளவு வலிமையானதாக இருந்தாலும் தீமை ஒருநாள் வீழ்ந்தே தீரும் என்ற வாழ்வியல் உண்மையை வாலி பதிவு செய்துள்ளார்.

திறவுச் சொற்கள்: வசனகாவியம் - விளக்கம், கிருஷ்ண விஜயம் விளக்கம், மொழியாளுமை, வாழ்வியல் தத்துவம் - ஐம்பொறிகளின் வழி தத்துவம், வாலி, கவிதை, திறனாய்வு.

முன்னுரை

இந்திய நாட்டின் இதிகாசங்களும் புராணங்களும், மனித வாழ்க்கைக்கான நியதிகளையும் பாதைகளையும் வகுத்துத் தருகின்றன. இலக்கியச் சுவையுடன் கூடிய சுவாரசியமான நிகழ்வுகள் புதைந்து காணப்படுவதுதான் அவற்றின் சிறப்புக்கு முக்கியக் காரணம். இத்தகைய சிறப்புகள் மிக்க மகாபாரதத்தில், உள்ளம் கொள்ளைகொள்ளும் வல்லமையுடன் திகழ்பவன் கண்ணபிரான். அந்தக் காவிய நாயகனை முன்வைத்துச் செய்விப்பதற்காக படைக்கப்பட்டதே 'கிருஷ்ண விஜயம்' தமிழ் கவிஞர் வாலி, தனக்கே உரிய பாணியில் இலக்கியத்தின் இன்பத்தை சுவைக்கும் வகையில் இக்காவியத்தைப் படைத்துள்ளார். அவருடைய எதுகை,

மோனைகள் அனைத்தும் வாய்விட்டுப் படிப்பவர்களின் நாவுக்கு அமுது படைக்கின்றன. கவிஞர் வாலியின் சொற்களஞ்சியமாகத் திகழும் கிருஷ்ண விஜயம் அவரை இலக்கிய புலமை மிக்கவராக நம் மனங்களில் உயர்த்திப் பிடிக்கிறது.

வசனகாவியம் - விளக்கம்

தமிழ் இலக்கியம் பரந்துபட்டது. இரண்டாயிரம் ஆண்டு கால எல்லை உடையது. மரபுக் கவிஞர்கள் காப்பியக் கூறுகளைப் பயன்படுத்தி காப்பியத்தையும் குறுங்காப்பியத்தையும் படைத்துள்ளனர். இந்த வகைமைக் கலப்பினைப் புதுக்கவிஞர்களும் தங்கள் படைப்புகள் செய்துள்ளனர். சி.சு. செல்லப்பா, மேத்தா,

வைரமுத்து போன்ற ஒருசில புதுக் கவிஞர்கள் காப்பிய வகைமைக் கலப்பினைப்பயன்படுத்திப்படைப்புகளை இயற்றியுள்ளனர். தமிழ்மொழியில் தோன்றிய இலக்கிய வகைமைகள் செய்யுள், உரை ஆகிய இரண்டு ஊடகங்களை மையமாகக் கொண்டு தோன்றியுள்ளன. மு.மேத்தா, வைரமுத்து போன்ற கவிஞர்கள் கதைக் கவிதையினைப் படைத்துள்ளனர். செய்யுளை அடிப்படையாகக்கொண்டு இயங்கிய தன்னுணர்ச்சிப்பா காப்பியம், நாடகம் ஆகிய இலக்கிய வகைமையின் கூறுகளையும் உரை ஊடகத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு இயங்கிய சிறுகதை, புதினம் ஆகிய இலக்கிய வகைமையின் கூறுகளையும் புதுக்கவிதை உள்வாங்கிக் கொண்டு புதிய வசன கவிதை எனும் இலக்கிய வகையாக வளர்ந்துள்ளது.

கிருஷ்ண விஜயம் - விளக்கம்

‘கண்ணனைக் கொண்டாடுதல்’ என்பது ஆழ்வார்கள் காலந்தொட்டு தமிழகத்தில் காணப்படும் ஒன்று. அதன் நீட்சியாகத் தற்காலத்தில் எழுதப்பட்ட ‘கிருஷ்ண விஜயம்’ கண்ணனைக் காவிய நாயகனாகக் கொண்டமைகின்றது. சமய இலக்கியத் தத்துவங்களையும் கண்ணனின் வாழ்வியல் நிகழ்வுகளையும் கூறும் முறையில் அமையும் இந்நூலில், படைப்பாளரின் மொழி ஆளுமை வெளிப்படும் தன்மையினை நுவல்வதே இவண் பொருளாகின்றது.

கிருஷ்ணரின் பெற்றோர், பிறப்பு, இளமைப்பருவம் மற்றும் அவரின் அதிதீர செயல்கள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

எதிர் நிலைப் பாத்திரங்கள்

பூதகி, சகடாசுரன்

உண்ணவும் விடாது;

உறங்கவும் விடாது; வேறெதும்

பண்ணவும் விடாது;

பாடாய்ப் படுத்தியவாறு

எனும் வரிகளில் தினம் தினம் தனது

மனத்திற்கு மரணம் என்னும் குளிரை - ஊட்டியபடி கோகுலத்தில் ஊர்ந்து கொண்டிருக்கிறான் கண்ணன்.

பூமி தோண்டி - எடுத்த

புதையலைப் போலே -

வாரி யெடுத்தாள்

வண்ணக் கண்ணனை;

கண்ணனின் பிறப்பை எடுத்துரைக்கிறார் வாலி.

மொழியாளுமை

ஒரு படைப்பாளனை அடையாளம் காட்டும் இன்றியமையாக் கூறுகளுள் மொழியாளுமை இன்றியமையாதாகின்றது. ஒரு மொழியினை நன்கு அறிந்தவரால் மட்டுமே அம்மொழியினை ஆள முடியும். ஆளுதல் என்பது “தன் கட்டுக்குள் வைத்தல்” என்று பொருள்படும். அந்தவகையில்,

ஆய்ச்சி வேடம் அணிந்த

பேய்ச்சியின் உயிரை உரித்தவனே

எனும் கவிதை வரிகளில் “எதுகை”ச் சொற்கள் இயல்பாக அமைவதைக் காணலாம். மொழியாளுமை அல்லது மொழிநடையியலில் சிறந்து விளங்கும் படைப்பாளர்களின் படைப்புகள் கற்போரைப் பலமுறை வாசிக்கத் தூண்டும் பாங்குடையவையாகத் திகழ்கின்றன. கிருஷ்ண விஜயம் நூலில் இடம் பெற்றுள்ள “தீராத விளையாட்டுப் பிள்ளை” எனும் பகுதியில் படைப்பாளரின் மொழியாளுமை குறிப்பிடத்தக்கதாகின்றது.

கண்ணனின் இளம்பருவ நிகழ்வுகளை எடுத்துரைக்கும் இப்பகுதி முழுமையும் கவிஞரின் மொழியாளுமையின் தன்மையினைப் பறை சாற்றுகின்றது.

வாழ்வியல் தத்துவம்

இந்தியப் பாரம்பரியத் தத்துவங்கள் மனித வாழ்க்கைக்கான நியதிகளையும் வாழ்வியல் நெறிகளையும் வகுத்துத் தருகின்றன. ஐம்புலன்களின் ஆளுமையால் மனித

வாழ்வில் ஏற்படும் தீங்குகளை வாலி மிகவும் நயம்பட எடுத்துரைக்கிறார்.

மலைப் பாம்பு - தவசி

இந்தக் கதை பொதுவாக யயாதி மன்னனின் வழித்தோன்றலான நகுஷன் மற்றும் தர்மபுத்திரர் இடையேயான உரையாடலின்போது விளக்கப்படுகிறது. இதில் மலைப்பாம்பாக இருப்பது ஒரு காலத்தில் இந்திர பதவியில் இருந்த நகுஷன் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. உணவு தேடி அலையாதே: மலைப்பாம்பு ஓரிடத்தில் அமர்ந்து கொண்டு தனக்குக் கிடைக்கும் உணவை மட்டுமே உண்டு வாழும். இது ஒரு தவசிக்குரிய அஜாகர வ்ரதம் (மலைப்பாம்பு விரதம்) எனப்படுகிறது. அதாவது, உலகியல் ஆசைகளுக்காக அலையாமல், இறைவன் கொடுப்பதை ஏற்று அமைதியாக இருக்க வேண்டும்.

அறிவு மற்றும் அமைதி: ஒரு தவசி மலைப் பாம்பைப் போல எதற்கும் கலங்காமல், பொறுமையுடனும் மன உறுதியுடனும் இருக்க வேண்டும் என்பதை இதன் வழி உணர்த்துகிறார் வாலி. இந்த உலகியல் உண்மைகளை மகாபாரதம் போன்ற படைப்புகளில் காணலாம்.

தன்னுடைய இரையைத்

தான்தேடி அலையாது;

வயிற்றுப் பசிக்கு - உணவு

வாய்க்கா விடினும் - அது

உண்ணா நோன்பிருக்கும் உள்ளம்

உலையாது!

அதுபோல் - அருந் தவசியரும் -

அன்னம் தேடி

அங்கிங்குப் போகலாகாது

தவசி மலைப்பாம்பு வழியா மனித வாழ்வியலை வெளிப்படுத்துகிறார்.

ஆறு - கடல்

ஆறு - கடல் மூலம் மனித வாழ்க்கையின் இறுதி இலக்கு பணிவு குறித்துச் சிறந்த

உலகியல் பாடத்தைக் கற்றுத்தருகிறது கிருஷ்ண விஜயம்.

நாளும் - நதிகள் ஓடிவந்து;

ஆழியைத் தங்கள் ஆளன்ன -

அவை தேடிவந்து!

ஆயினும் - கடல்

ஆற்றுநீரின் கலப்பால்...

.....

ஆற்றுநீர் வரத்து

அதிகமிலாத வெயில் நாளிலும் -

கடல் வற்றிப்போய்க்

காய்வதில்லை!

உலகில் வாழும் பல்லுயிரினங்களுக்கும் வாழ்வளிப்பது கடல் எனும் பேரியற்கை யமைப்பாகும். ஆனாலும் தற்பெருமை இல்லாதது கொடுமையான வெப்பம் இருந்தாலும் கடல் வற்றிப்போகாதது என்பது மனிதர்களுக்குப் பாடமாக உணர்த்தப்படுகிறது.

விட்டில் பூச்சி - விளக்கு

மனிதனுக்கு வசதிகள் வரும்போது மற்றவர்களைப் புறக்கணிக்கக் கூடாது. தலைக்கணத்துடன் பேசுதலும் நடத்தலும் இல்லாமல் வாழ்தலையும், வசதியற்ற நிலை வரும்போதுதுவண்டுபோவதும் இல்லாமல், அத்தகைய துன்பத்தையும் எதிர்கொள்ளும் நிலையில் அமைத்துக்கொள்ளுதலே சிறந்த மனித மாண்பாகும். விட்டில் பூச்சி - விளக்கின் ஒளியைப் பழம் எனக்கருதி அதன் ஒளியில் மயங்கி தன்னையே அழித்துக் கொள்ளும் என்பதையும், உலகம் மாயையானது. இந்த மாயைக்குள் சிக்கிவிடக்கூடாது என்பதையும் இதன் வழி உணர்த்துகிறார் வாலி.

விட்டில் பூச்சி; அது -

விளக்கைப் பழமெனக் கருதும்;

அதை அருந்தும் - அவாவில் அது

அக்கினியில் விழுந்து கருகும்!

மூடமனிதர் - மாதர் மோகம்

மூட மனிதன் அழகின் ஈர்ப்பில்

அறிவினை இழந்து -
அதைத் துய்க்கப் போகிறான்;
அங்கம் துடித்துச் சாகிறான்;
மாதரார் மோகம் என்பது
மரணக் கட்டில் - எனும்
விவரத்தை எனக்கு
விளக்கியது விட்டில்!

எனும் கவிதை வரிகளில், விட்டில் பூச்சி
விளக்கின் அழகொளியில் மயங்கி தன்னை
மாய்த்துக் கொள்வதுபோல், மூட
மனிதர்களும் பெண் மோகத்தில் மயங்கி
மீளமுடியாத மரணத்திற்கு ஆட்பட்டு
விடுகிறார்கள் என்பதை விளக்கியுள்ளார்
வாலி.

தேனீ - வேடர்
அழகு மலர்களின்
ஊன் உகுக்கும் வியர்வைதான் தேன்!
அதைத் தேனீக்கள்
அடைகளில் தேக்கும்;
கங்குல் பகல் தேன்கூட்டைக்
கட்டிக் காக்கும்!
வேடர் வந்து- புகை போட்டு
தேனீக்களைக் கொல்வர்;
தேனெடுத்துச் செல்வர்!
அளவுக்கு மீறிச் சேமித்தல்,
ஆபத்தை விளைவிக்கும் என்றுத் -
தேனீக்களால் தெரிய வந்தேன்

என்கிறார் கவிஞர் வாலி. தேனீ எனும் சுறு
சுறுப்பான உயிரினத்தின் மூலம் உழைப்பைக்
கற்றுக் கொள்கிறோம். பல மலர்களிலிருந்து
சேகரித்து சேர்த்து வைக்கும் தேனை
எந்தவிதமான உழைப்பையும் கொடுக்காமல்
புகைபோட்டு, அந்தத் தேனீக்களைக்
கொன்று, தேனை எடுத்து அனுபவிப்பர்.
அளவிற்கு மீறி சேர்த்து வைப்பதும்,
ஆபத்து என்னும் வாழ்வியல் உண்மையை
இக்கவிதை வழி உணர்ந்துகொள்ளலாம்.

யானையால் யானையாத்தற்று
யானை பிடிப்போர் - ஆண்
யானையைப் பிடிக்க...
பெண் யானையைக் கட்டி -

அதன்முன் பெரும் பள்ளத்தையும் வெட்டி
- மூங்கில் சிம்புகளால் மூடிவைக்க
ஆண் யானை பெண் யானையை
அவாவி- வேகமாக வந்து - வழியில்
வெட்டிய பள்ளத்தில் வீழும்!
பிடியின் மோகத்தில்
பிடிபட்ட யானை யைப் போலவே,
“மோகம்”

மனிதர்களுக்கும் விலங்கினங்களும்
பொதுவான உணர்வு என்றாலும் கூட,
ஆண்யானையினைக் கட்டுப்படுத்த
பெண்யானைக் கொண்டு பாகன் தன்
ஒழுங்குக் கொண்டு வருதல்போலவே,
மண், பெண், பொன் ஆகிய ஆசை
களைத் துறந்து தவநிலையில் இருக்கும்
துறவிகூட, காமத்தினைக் கட்டுப்படுத்த
முடியாமல் மோகம்கொண்டு, பெண்ணை
நுகர விரும்பினால், தன்னுடைய தவ
வலிமையையும் இழந்து தன்னையே
அழித்துக்கொள்வான் என்னும் வாழ்வியல்
செய்தியை வாலி சுட்டிக்காட்டுகிறார்.

சந்நியாசி - பெண்

பெரும் சந்நியாசி கூடப்
பெண்ணைச் சகிக்க எண்ணினால் -
தன்னழிவைத் தானே
தேடியவன் ஆவான்
என்பதை...

யான் யானையிடம் கற்றேன்;

அன்றே - பெண்

ஆசையை அற்றேன்! என்கிறார்.

உலோபிகள் - செல்வம்

பெரும் பொருளைச் - சிறுகச்

சிறுக ஈட்டி;

உலோபிகள் வைத்திருப்பர்

உள்ளறையில் பூட்டி!

அவர்களும் அனுபவிக்காது;

அல்லலுறுவோர்க்கும் - சிறிது

அளந்திடாது;

காத்த செல்வம் - அவர்கள்

காலம் சென்ற பின் ஆரோ

அனுபவிப்பார் வேடன் மாதிரி

தான் தேடிப் பெற்ற பெருஞ்செல்வத்தை தான்மட்டுமே அனுபவிக்காமல், பிறருக்கும் பகிர்ந்துண்டு வாழ்வதே மனிதப்பிறவியின் மாண்பு. ஆனால் அவ்வாறு சேர்த்து வைத்து பிறருக்குப் பயன்படாமல் இருப்பவரை உலோபிகள் என்று அழைப்பர். காலம் செல்லச்செல்ல தானும் அனுபவிக்காமல், பிறருக்கும் பயன்படாமல் போகும். எனவே பெற்ற செல்வத்தை வறியவர்க்கு ஈவதே பயன் என்பதைக் கிருஷ்ண விஜயம் மூலம் வாலி உணர்த்துகிறார்.

மான் - இசை

மான் - வேடனின் இசைக்கு மயங்கி ஓடாமல் அசையாமல் அப்படியே நிற்கும் திடரென்று அத்தகு இனிமையான இசையை வேடன் நிறுத்த மான் வெறித்து நிற்க பாய்ந்து அதனைப் பற்றுவர்; வலையைப் போட்டுப் பிடித்துவிடுவர். இசைக்குப் பித்தா இருந்தால் மான்போல் மாட்டி இறக்க நேரிடும் என்பதை,

மான்; அந்த

மானினத்தில் ஒரு வகை...

குயிலனைய

குரல்கொண்டு இசைக்க -

அந்த மான் ஆடாது அசையாது -

அப்படியே நிற்கும் அத்தகு இசையைக் கேட்டு;

திடரென்று - அத்தகு

தித்திக்கும் இசையை - வேடர் நிறுத்த;

மான் வெறித்து நிற்க

பாய்ந்து - அதனைப்

பற்றுவர் வலையைப் போட்டு!

இறைவனைப் பற்றிய

இனிய பாடலைத் தவிர

பிற இசைக்குப்பித்தாக இருந்தால்

மான்போல் மாட்டி

மரிக்கக் கூடுமென்றுக் - கற்றேன் நான்;

கற்பித்தது மான்!

இசைக்கு மயங்காதார் யாருமில்லை என்றே சொல்லலாம். பறவைகளும்

விலங்குகளும் கூட இசையொலியால் மயங்கிக்கிடக்கும் தன்மையுடையனவாகும். அந்தவகையில் மான் இனிமையான இசைக்கு மயங்கி நிற்கும். இதனை உணர்ந்த வேடன் இனிய இசையை நிறுத்தியதும் மான் வேனிடம் சிக்கிக்கொள்ளும் மனிதமனம் கூட பல்வகையான இசையில் மயங்கி இருப்பதை விட்டொழிந்து இறைவனைப் பற்றிய இசைப்பாடல்களில் மூழ்கும்போது எதிர்வரும் துன்பத்திலிருந்து காப்பார் என்பதை இந்தக் கவிதை வரிகள் உணர்த்துகின்றன.

மீன் - நாவு

ஐம்பொறிகளின் வழியாகவே ஒரு மனிதன் கட்டுப்படுத்தப்படுகிறான். அவற்றின் மிக முக்கியானது “நா” எனும் உறுப்பு. நாவினால் ஏற்படும் கேடுகளைக் குறித்தும், அதனை அடக்காவிட்டால் அதனால் ஏற்படும் தீங்குகளைக் குறித்தும் “கிருஷ்ண விஜயம்” மூலம் கவித்துவ நடையில் வாலி எடுத்துரைக்கிறார்.

மீன்; அது -

மிகுந்த ஆசையுடன்

தூண்டிற் புழுவைத்

துய்க்க விரும்பி -

வாயைத் திறக்கும்; தூண்டில்முள் -

வசப்பட்டு இறக்கும்!

இரையின் சுவைக்கு -

இரையாகாமல் அவ்வப்போது

அடக்கப்படவேண்டும் நாவு;

அல்லாவிடில் அந்த நாவினால்

விளையும் சாவு!

நாவு வழி சாவு வரும் என்பதை

அறிந்தேன் நான்; எனக்கு

அறிவித்தது மீன்

மனித வாழ்வு நிலையற்றது. வாழும் காலத்தில் மனித ஒழுங்குகளுடன் தன்னைத் தகவமைத்துக் கொள்ள வேண்டும். இளமையும், செல்வமும், அழகும் நிலைத்து நிற்காதவை. இம்மூன்றின் நிலைகளைக்

குறித்துப் பெருமை பாராட்ட வேண்டாம் எதுவுமே நிலையானதாக இல்லை. மாதரார் மோகம் மரணத்தில் முடிந்துவிடும் என்பதைப் புராணக் கதைகள் வழி வாலி விளக்கியுரைக்கிறார். பீடும் பெருமையும் தரும் ஞானப் பிழைப்பை தேடுவதே வாழ்வின் உயர்ந்த பண்பாகக் கொண்டு வாழ்தல் வேண்டும் என்பதும் மேற்குறித்த நிகழ்ச்சிகள் மூலம் அறிந்து கொள்ளமுடிகிறது.

முடிவுரை

மரபுப் புலமையும் புதுக்கவிதைத் திறனையும் கொண்ட கவிஞர் வாலி, இதிகாசச் செய்திகளையும் புராணக் கதைகளையும் வசன கவிதை எனும் பிறிதொரு வடிவில், கண்ணனின் பெருமைகளை எடுத்துரைக்கிறார்.

சுருங்கச் சொல்லி விளங்கவைக்கும் எனும் உத்திமுறையில் இலக்கிய நயத்துடன் எதுகை, மோனை, இயைபு ஆகிய இலக்கியத் தொடை நயங்களுடன் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

ஆன்மீகச் செய்திகளை எளிய மக்களும் புரிந்துகொள்ளும் விதத்தில் இதிகாச புராணக் கதைகளைத் தொடர்புபடுத்தி, மனித குலம் மீட்புக்காகவும் உயர்வுக்காகவும் கிருஷ்ணரின் செயல்பாடுகள் விளக்கியுரைக்கப்பட்டுள்ளன.

மனித குலத்தைக் காப்பதற்காக அரக்கர்களை அழித்திட, கிருஷ்ணர் எடுத்த பல்வேறு உருவங்களைப் பற்றியும், அவ்வுருவங்கள் மூலமாக வெளிப்படும் இதிகாசச் சிந்தனைகளும் குறித்து வாலி சொற்சித்திரங்களுடன் விளக்கியிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஐம்பொறிகளால் ஏற்படும் தீமைகள் குறித்து விளக்கிடுவதற்கு உலக வாழ்வியல் உண்மைகளுடன் ஒப்பிட்டு விளக்கியிருப்பதும் வியத்தற்குரியதாகும்.

வாலியின் “கிருஷ்ண விஜயம்” என்பது வெறும் கடவுளின் கதையல்ல, அது ஒரு சராசரி மனிதன் தன் வாழ்வின் சவால்களை எப்படி எதிர்கொள்ள வேண்டும், அறத்தின் வழியில் எப்படி நிற்க வேண்டும் என்பதற்கான வாழ்வியல் கையேடு போன்று சிறப்புப்பெற்றுள்ளது.

துணைபுரிந்த நூல்கள்

1. ஆராவமுதன் கிருஷ்ணன், மகாபாரதத்தில் கிருஷ்ணன், வானதி பதிப்பகம், சென்னை, முதற்பதிப்பு, 2013.
2. இந்திரா செளந்தர்ராஜன், கிருஷ்ண ஜாலம், தாமரை பிரதர்ஸ் மீடியா பதிப்பகம், சென்னை, முதற்பதிப்பு, நவம்பர் 2018.
3. தமிழ் பக்தி இலக்கியம், அ.அ. மணவாளன், சாகித்திய அகாதமி வெளியீடு, முதல் பதிப்பு, சென்னை, 2014.
4. ரா.ராஜேஸ்வரி, கிருஷ்ண விஜயத்தின் வழிகவிஞர்வாலியின் மொழியாளுமை, சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ், தொகுதி - 3, சென்னை, மார்ச் 2021.
5. வாலி, கிருஷ்ண விஜயம் (பாகம் -1), வாலி பதிப்பகம், சென்னை, முதல் பதிப்பு, 2014.